

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Pr-1348/2024-23

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu tog suda Marini Braje Meznarić, u pravnoj stvari tužiteljice Jadranke Petrović iz Petrinje, Novo Selište 2, OIB: 04743145759, koju zastupa punomoćnik Danijel Papak, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženika CROATIA osiguranje d.d. iz Zagreba, Vatroslava Jagića 33, OIB: 26187994862, radi naknade štete, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 28. svibnja 2026., održane u prisutnosti punomoćnika tužiteljice Danijela Papka, odvjetnika, a u odsutnosti uredno pozvanog tuženika, dana 29. svibnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku CROATIA osiguranje d.d., Zagreb, Vatroslava Jagića 33, da tužiteljici Jadranki Petrović iz Petrinje, Novo Selište 2, OIB: 04743145759, s naslova naknade štete, isplati iznos 5.614,00 eura, zajedno sa zateznim kamatama po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućom na iznose od:

- 4.346,92 eura od 24.09.2024., do isplate,
- 1.267,08 eura od 29.05.2026., do isplate, sve u roku 15 dana.

II Odbija se tužiteljica s dijelom tužbenog zahtjeva a da joj tuženik na iznos od 1.267,08 eura plati zateznu kamatu tekuću od 24.09.2024. do 28.05.2026.

III Nalaže se tuženiku nadoknaditi tužiteljici trošak parničnog postupka u iznosu od 2.331,81 eura, sa zateznim kamatama koje teku od dana donošenja ove presude pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, sve u roku 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je dana 27. travnja 2023. u Selcu, na adresi Ulica Mihovila Jeličića 14, u prostoriji centralne kuhinje „Hotela Katarina“ za vrijeme radnog vremena, na radnom mjestu sezonskog radnika kod poslodavca JADRAN d.d., Crikvenica, Bana Jelačića 16 pala na metalnu rešetku za odvod vode, koja je bila neučvršćena i nestabilna. Zbog navedenog je tužiteljica zadobila ozljedu višestrukog prijeloma gornjeg kraja lijeve nadlaktične kosti te kompletnu rupturu tetive SPP. Obzirom je poslodavac tužiteljice u vrijeme štetnog događaja kod tuženika imao sklopljenu policu osiguranja odgovornosti u slučaju ozljede na radu, tužiteljica potražuje naknadu štete izravno od tuženika kao osiguratelja. Tužiteljica je u predmetnom štetnom događaju zadobila tjelesne ozljede, zbog kojih joj je pružena liječnička pomoć. Zbog zadobivenih ozljeda tužiteljica je trpjela fizičke bolove i strah, došlo je do smanjenja životne aktivnosti zbog čega trpi duševne boli, zaostalo je naruženje te joj je bila potrebna tuđa pomoć i njega. Obzirom na navedeno tužiteljica konačno postavljenim tužbenim zahtjevom potražuje od tuženika naknadu štete za povredu prava osobnosti iz čl. 19. ZOO-a, i to za povredu prava na tjelesno i duševno zdravlje, potražuje pravičnu novčanu naknadu sukladno čl. 1100. st. 2. ZOO-a, vodeći računa o jačini i trajanju izazvanih fizičkih boli i straha, zaostalom naruženju te smanjenju životne aktivnosti, specificirano kako slijedi:

- za pretrpljene fizičke boli iznos od 3.200,00 eura;
- za pretrpljeni strah iznos od 2.200,00 eura;
- za duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti iznos od 2.300,00 eura;
- za zaostalo naruženje iznos od 750,00 eura;
- za tuđu pomoć i njegu iznos od 2.464,00 eura (ukupno 10.914,00 eura). Tužiteljica navedeni iznos potražuje umanjeno za plaćeni nesporni iznos naknade štete u visini od 5.300,00 eura slijedom čega potražuje daljnji iznos naknade štete od 5.614,00 eura, sa zateznom kamatom, te troškovima parničnog postupka sa zateznom kamatom.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu čini neprijepornim da je JADRAN d.d. u vrijeme nastanka štetnog događaja bio osiguran kod tuženika po polici osiguranja broj 078700094064, kojom policom je pokrivena odgovornost prema djelatnicima. Priznaje se činjenica nastanka štetnog događaja, dok se osporava visina tužbenog zahtjeva. Nije sporno da se tužitelj u mirnom postupku odštetnim zahtjevom obratio tuženiku, koji mu je na ime naknade štete isplatio nesporni iznos od 5.300,00 eura. Tuženik osporava visinu tužbenog zahtjeva, smatrajući ga previsokim, obzirom na jačinu i karakter ozljeda koje je tužitelj zadobio u štetnom događaju, orijentacijske kriterije te sudsku praksu u istovjetnim slučajevima. Tuženik smatra da je isplatom gore navedenog nespornog iznosa u cijelosti ispunio obvezu za svojeg osiguranika zbog čega se svako daljnje potraživanje tužitelja, kako na ime glavnice, tako i na ime zateznih kamata ukazuje neosnovanim. Nastavno na dostavljenu medicinsku dokumentaciju, tuženik ističe kako su kod tužitelja prisutne određene degenerativne promjene koje ne mogu biti rezultat predmetnog štetnog događaja. Tuženik stoga predlaže da vještak u sklopu medicinskog vještačenja utvrdi postoji li veza između ranijih zdravstvenih problema tužitelja i njegovog zdravstvenog stanja nakon štetnog događaja. Tuženik ističe kako tužitelj nije dostavio zdravstveni karton koji je nužan radi razgraničenja tegoba uzrokovanih ozljedom u štetnom događaju i prijašnjih bolesti, kao i njegovog općeg zdravstvenog stanja prije nezgode. Tuženik osporava i zatraženi tijekom zateznih kamata budući da ne postoji obveza tuženika prema tužiteljici za isplatu daljnjeg iznosa s osnova naknade štete, stoga isti nije ni mogao pasti u zakašnjenje.

Opreza radi, tuženik ističe da sve i kada bi se utvrdila obveza tuženika na isplatu daljnjeg iznosa s osnova naknade štete, tuženik osporava zatraženi tijekom zateznih kamata na neimovinsku štetu budući da se iste računaju od završetka liječenja i stabilizacije tužiteljeva zdravstvenog stanja narušenog štetnim događajem te na imovinsku štetu koju tužiteljica potražuje na ime tuđe njege i pomoći iz razloga što tužiteljica nije uz tužbu dostavio dokaz da je istu plaćala pa se pretpostavlja da su joj istu pružali ukućani. S obzirom da se radi o nerepariranoj šteti, zatezne kamate se mogu računati jedino od dana kada visina nereparirane štete bude utvrđena, odnosno od dana presuđenja. Zaključno, tuženik predlaže da sud nakon provedenog dokaznog postupka odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti.

3. Sud je proveo dokaze uvidom u: Prijavu o ozljedi na radu poslodavca Jadran d.d. od 27.04.2023., Rješenje HZZO-a, Regionalnog ureda Rijeka od 07.08.2024., uputnicu liječničkom povjerenstvu, Aneks Ugovora o radu za sezonske poslove od 01.10.2023., medicinsku dokumentaciju, Odštetni zahtjev tužitelja od 11.12.2023., dopis tuženika od 12.12.2023., ispis fotografija, provedeno je medicinsko vještačenje po vještaku dr. Božidaru Šebečiću te je saslušana tužiteljica u svojstvu stranke u postupku.

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno primjenom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 88/22 i 114/22), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev gotovo u cijelosti osnovan.

5. Iz Prijave o ozljedi na radu koji je sastavljen od poslodavca tužiteljice Jadran d.d. od 27.04.2023. slijedi da je tužiteljica tijekom rada na lokaciji Hotel Katarina u Selcu pretrpjela ozljedu na radu kada se kretala iz smjera hotelskog restorana prema centralnoj kuhinji i kada se u prostoru kuhinje spotaknula na metalne rešetke na podu koje služe za odvod vode, prilikom čega je pala na pod i zadobila ozljede. Navedeno slijedi i iz jasnog iskaza tužiteljice, kada iskazuje da se kretala po prostoru kuhinje u hotelu Katarina, a prema restoranu i kada joj je zbog metalne rešetke na podu, noga propala. Tužiteljica jasno iskazuje da je metalna rešetka služila za odvod vode i nije bila fiksirana, jer to ne smije niti biti, ali je zbog toga nestabilna i zbog te nestabilnosti je došlo do njenog ozljeđivanja.

6. U pogledu odgovornosti za nastanak štetnog događaja i nastalu štetu tužiteljici, kao i odgovornosti za naknadu te štete valja uputiti na odredbu čl. 25. st. 1. Zakona o zaštiti na radu (Narodne novine 71/14, 118/14, 154/14, 94/18, 96/18 - dalje ZZR) kojom je propisano da se za ozljedu na radu i profesionalnu bolest koju je radnik pretrpio obavljaajući poslove za poslodavca smatra da potječu od rada, i poslodavac za njih odgovara po načelu objektivne odgovornosti. Odredbom st. 2. istog članka određeno je da poslodavac može biti oslobođen odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti ako je šteta nastala zbog više sile, odnosno namjerom ili krajnjom nepažnjom radnika ili treće osobe, na koje poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu. Odgovornost poslodavca za štetu uzrokovanu radniku određena je i odredbama čl. 111. Zakona o radu (NN 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 - dalje ZR). Tako je odredbom stavka 1. ovog članka propisano da ako radnik pretrpi štetu na radu ili u vezi s radom, poslodavac je dužan radniku naknaditi štetu po općim propisima obveznog prava. Stavkom 2. istog

članka određeno je kako se pravo na naknadu štete iz stavka 1. ovog članka odnosi i na štetu koju je poslodavac uzrokovao radniku povredom njegovih prava iz radnog odnosa. Poslodavac koji odgovara prema kriteriju uzročnosti (objektivan ili kauzalna odgovornost) može se te odgovornosti osloboditi pod pretpostavkom iz odredbe članka 25. st. 2. ZZR-a i podredno pod pretpostavkama iz odredbe čl. 1067. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 - dalje ZOO). Ovim je propisima iznimno, u točno određenim slučajevima, dopušteno oslobađanje poslodavca od objektivne odgovornosti ili se njegova odgovornost može umanjiti u tri slučaja i to: a) ako je šteta nastala zbog više sile, b) ako je riječ o namjeri ili krajnjoj nepažnji radnika i c) ako je šteta nastala namjerom ili nepažnjom treće osobe, na što poslodavac nije mogao utjecati niti je njihove posljedice mogao izbjeći, unatoč provedenoj zaštiti na radu. U konkretnom slučaju poslodavac tužiteljice, odgovara i temeljem odredbe čl. 3. st. 6. ZZR-a, koja određuje da je mjesto rada svako mjesto na kojem radnici i osobe na radu moraju biti ili na koje moraju ići ili kojem imaju pristup tijekom rada zbog poslova koje obavljaju za poslodavca, kao i svaki prostor odnosno prostorija koju poslodavac koristi za obavljanje poslova i koje je pod njegovim izravnim ili neizravnim nadzorom. Metalna rešetka na podu koja služi za odvod vode i nije fiksirana, već je nestabilna, a radi koje je tužiteljica i pretrpjela ozljedu na radu, predstavlja opasnu stvar za koju odgovara poslodavac tužiteljice, a time i tuženik kao njegov osiguravatelj.

7. Nisu ispunjene pretpostavke iz navedenih odredaba, a kako bi se osiguranik tuženika oslobodio od odgovornosti u ovom konkretnom slučaju niti je tuženik iste dokazao. Naime iz iskaza tužiteljice jasno slijedi da je toga dana koristila svu potrebu zaštitnu opremu koju joj je osiguravao poslodavac, dok je u trenutku ozljeđivanja na nogama imala kuharsku obuću s protukliznim đonom.

8. Time je povrijeđeno pravo osobnosti tužiteljice na tjelesno i duševno zdravlje, čime joj je nastala neimovinska šteta (čl. 19. st. 2. u vezi s čl. 1046 ZOO-a). Utvrđena težina povreda i okolnosti slučaja opravdavaju dosuđenje pravične novčane naknade za neimovinsku štetu (čl. 1100. st. 1. ZOO-a). U slučaju kumulacije više povreda prava osobnosti, kao što su ovdje na tjelesno i duševno zdravlje, za tako međusobno povezane oblike tih povreda opravdano je dosuditi jedan iznos pravične novčane naknade za sve utvrđene oblike neimovinske štete, koju štetu je tužiteljici dužan naknaditi tuženik. Sud je pri tome raspravljao i utvrđivao činjenice koje je tužiteljica navela u tužbi: duševne boli zbog smanjenja životne aktivnosti, duševne boli zbog naruženja, fizičke bolove, strah. One su u smislu čl. 1100. st. 2. ZOO-a kriteriji koji utječu na visinu pravične novčane naknade za pretrpljenu neimovinsku štetu.

9. Vještačkom nalazu dr. Božidara Šebečića, sud je poklonio vjeru jer je po ocjeni ovog suda učinjen u skladu s pravilima medicinske struke, na logičan i uvjerljiv način, temeljem uvida u spis, zdravstveni karton, medicinsku dokumentaciju i pregleda tužiteljice. Iz nalaza i mišljenja vještaka slijedi da je tužiteljica 27.04.2023. u štetnom događaju zadobila viševrni prijelom lijeve nadlaktične kosti u ramenu i manju razderotnu ranu malog prsta desne šake. Prijelom u ramenu je liječeno konzervativno, imobilizacijom ramena u trajanju od 4 tjedna, a nakon skidanje imobilizacije tužiteljica je provela fizikalnu terapiju. Naknadno je zbog kontrakture ramena urađen UZV i MR ramena, utvrđen je razdor tetive mišića supraspinatusa lijevog ramena zbog čega je operativno liječena. Dana 10.11.2023. je učinjena artroskopska rekonstrukcija tetive supraspinatusa. Postoperativno je ruka bila imobilizirana abdukcijom ortozom kroz 6 tjedna nakon čega je ponovo provela fizikalnu terapiju. Prema priloženoj medicinskoj

dokumentaciji i nalazu pri pregledu tužitelja, po završetku liječenja kod tužiteljice je zaostala manja slabost lijeve ruke uslijed hipotrofije mišića ramenog obruča, bolovi u lijevom ramenu noću tijekom spavanja te kod poslova koji zahtijevaju podizanje ruke. Kretnje u ramenu kod tužiteljice su bolne, antefleksija i abdukcija su ograničene u srednjem stupnju a rotacije u manjem stupnju.

10. Iz nalaza i mišljenja vještaka slijedi da je navedena ozljeda dovela do trajnog smanjenja životnih aktivnosti od 12%. Sud je imajući u vidu opseg i manifestiranje ovog oblika smanjenja životnih aktivnosti, dob tužiteljice koja je rođena 1959. i preostali očekivani životni i radni vijek, uzimajući u obzir i da je tužiteljica po zanimanju prometni tehničar, ocijenio da je primjerena novčana naknada u skladu s odredbom čl.1100. st.1. i 2. ZOO-a, za duševne bolove zbog smanjenja životne aktivnosti iznos od 2.300,00 eura.

11. Nadalje vještak navodi da pet malih postoperativnih ožiljaka u području lijevog ramena duljine po 1 cm i ožiljak na malom prstu desne šake, predstavljaju naruženje manjeg stupnja koje je samo povremeno uočljivo trećim osobama. Tužiteljica potvrđuje postojanje ožiljaka na lijevom ramenu kako ih opisuje vještak, a koji ožiljci se razlikuju u odnosu na okolnu boju kože. Isto tako tužiteljica ima ožiljak na malom prstu desne šake u koje naruženje je sud izvršio uvid na ročištu te je utvrdio da se radi o oblom ožiljku te da je boja kože oko istog izrazito crvena. Tužiteljica iskazuje i da joj je zbog svih ožiljaka neugodno od okoline i da ih pokušava sakriti od pogleda drugih osoba, što nije moguće u odnosu na ožiljak na malom prstu. Imajući u vidu ocjenu vještaka te neposredni uvid u ožiljak na malom prstu tužiteljice, a osobito neugodu koju tužiteljica zbog ovog naruženja ima, sud ocjenjuje da primjerena novčana naknada u skladu s odredbom čl.1100. st.1. i 2. ZOO-a, za duševne bolove zbog naruženja, iznosi 750,00 eura.

12. Vještak nalazi da je tužiteljica zbog zadobivenih ozljeda i tijekom liječenja (trauma, operacija, dugotrajna fizikalna terapija), trpila fizičke bolove jačeg intenziteta 5 dana, srednjeg intenziteta 20 dana i manjeg intenziteta 4 mjeseca kumulativno. Zaostali kronični bolovi uključeni su u smanjenje životne aktivnosti. Prihvaćajući nalaz i mišljenje vještaka o trajanju i intenzitetu fizičkih bolova, u skladu s odredbom čl.1100. st.1. i 2. ZOO-a, sud tužiteljici po toj osnovi odmjerava pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 3.200,00 eura. Pri ovoj ocjeni sud je uzeo u obzir težinu pretrpljene ozljede, provedeni medicinski tretman, lokalitet i vrstu zadobivene ozljede.

13. Vještak nalazi da je tužiteljica trpila primarni strah jačeg intenziteta kratkotrajno u trenutku štetnog događaja. U nastavku liječenja trpila je sekundarni strah (zabrinutost za zdravlje i ishod liječenje, strah pred operaciju), jačeg intenziteta 2 dana, srednjeg intenziteta 12 dana, manjeg intenziteta 3 mjeseca kumulativno. S obzirom na jačinu i trajanje pretrpljenog straha kojeg vještak nalazi da je postojao kod tužiteljice, u skladu s odredbom čl.1100. st.1. i 2. ZOO-a, sud tužiteljici po toj osnovi odmjerava pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 2.200,00 eura.

14. Vodeći računa o svim tim okolnostima sud je na temelju čl. 1100. st.1. i 2. ZOO-a, utvrdio tužiteljici pravičnu novčanu naknadu za povredu prava osobnosti kao neimovinsku štetu u iznosu od 8.450,00 eura.

15. Nakon ozljeđivanja, vještak navodi da je tužiteljici tuđa pomoć i njega bila

potrebna nakon prijeloma u opsegu 4 sata dnevno, 4 tjedna (imobilizacije lijeve ruke i ramena), u opsegu 3 sata dnevno 4 tjedna, u opsegu 2 sata dnevno 4 tjedna, u opsegu 1 sat dnevno 4 tjedna. Tuđa pomoć joj je bila potrebna i nakon otpusta iz bolnice zbog operacije 13.11.2023. u opsegu 4 sata dnevno šest tjedana (imobilizacija lijeve ruke abdukcijskom ortozom), u opsegu 3 sata dnevno 4 tjedna, u opsegu 2 sata dnevno 4 tjedna, u opsegu 1 sat dnevno 4 tjedna. Tuđa pomoći njega joj je bila potrebna za pomoć kod održavanja osobne higijene, za pomoć kod oblačenja u prvoj fazi liječenja, za obavljanje kućnih poslova, za nabavku i pripremu hrane i sl. Iz iskaza tužiteljice slijedi da su joj nakon ozljeđivanja pomoć i njegu pružali kolege s posla koji su je vozili liječniku, na slikanja, previjanja i sve drugo što joj je bilo potrebno. Nabavljali su joj lijekove, pripremali su joj hranu te je posluživali, a pomagali su joj i prilikom obavljanja higijene. Po povratku u Zagreb, nekih mjesec dana nakon ozljeđivanja, pomagali su joj ukućani koji su sve navedeno obavljali umjesto nje i za nju. Visinu cijene sata za tuđu pomoć u iznosu od 4,00 eura je sud odredio temeljem članka 233. ZPP-a, te je smatra primjerenom okolnostima slučaja i u skladu sa prilikama i standardima troškova života, kao i sudskom praksom, pa je tužiteljici valjalo po ovoj osnovi priznati iznos od 2.464,00 eura.

16. Sveukupno tužiteljici po osnovi imovinske i neimovinske štete pripada pravo na naknadu štete u visini od 10.914,00 eura. Imajući u vidu da je tužiteljici tuženik isplatio iznos od 5.300,00 eura, tužiteljici po osnovi imovinske i neimovinske štete pripada pravo na razliku štete u visini od 5.614,00 eura, kako to tužiteljica i potražuje. Kako se tuženik tijekom postupka nije izjasnio po kojim osnovama je isplatio štetu tužiteljici, to je sud utvrdio da neimovinska šteta u ukupnoj šteti participira sa 77,43%, a imovinska šteta po osnovi tuđe pomoći i njege sa 22,57%. Stoga je tužiteljici valjalo po osnovi neimovinske štete dosuditi iznos od 4.346,92 eura, a po osnovi tuđe pomoći i njege u visini od 1.267,08 eura.

17. Zatezne kamate na dosuđenu naknadu neimovinske štete teku od dana kada je tužitelj podnošenjem pisanog izvansudskog zahtjeva, odnosno podnošenjem tužbe pozvao tuženika da mu naknadi štetu, osim ako je šteta nastala nakon toga (čl.1103. ZOO-a). Iz nalaza i mišljenja vještaka, odnosno njegovog očitovanja od 23.04.2026. proizlazi da je liječenje tužiteljice završeno s nalazom ortopeda 23.09.2024. Stoga je zatezna kamata na naknadu neimovinske štete dosuđena od 24.09.2024. do isplate, kako to tužiteljica i traži. Sud pri tome uzima u obzir da je tuženik, odštetni zahtjev tužiteljice zaprimio 11.12.2023., kako to slijedi iz dopisa tuženika od 12.12.2023. upućenog punomoćniku tužiteljice.

18. U odnosu na imovinsku štetu sukladno odredbi čl.1086. ZOO-a obveza naknade štete smatra se dospelom od trenutka nastanka štete. Kada je sud iznos materijalne novčane štete za naknadu troškova tuđe pomoći i njege utvrdio prema cijenama na dan presuđenja, time je točno odredio i broj novčanih jedinica na koje glasi obveza dužnika, ovdje tuženika (čl.21. ZOO-a). Tim trenutkom nastupa i dospelost utvrđenog iznosa naknade troškova tuđe pomoći i njege i tek se tada stvaraju pretpostavke za zakašnjenje tuženika. Stoga je u odnosu na imovinsku štetu po osnovi tuđe pomoći i njege, tužiteljici tijekom zatezne kamate dosuđen od dana donošenja ove presude do isplate, dok je tužiteljicu valjalo odbiti sa zahtjevom da joj tuženik na iznos po ovoj osnovi, plati zateznu kamatu tekuću od 24.09.2024. do 28.05.2026.

19. Odluka o zateznoj kamati temelji se na čl. 29. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05., 41./08., 125/11. 78/15, 114/22 - dalje ZOO), te Uredbi o izmjenama Zakona o obveznim odnosima "Narodne novine" broj: 156/22).

20. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154 st. 5. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03 i 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 88/22 i 114/22), a trošak je odmjeren tužitelju koji je bio zastupan po odvjetniku temeljem VPS od 5.614,00 eura, temeljem važeće Odvjetničke Tarife i to za: sastav odštetnog zahtjeva u visini od 100 bodova (Tbr.32.,7.t.1.), sastav tužbe u visini 100 bodova (Tbr. 7.t.1.), za zastupanje na ročištima: 27.05.2025., 06.03.2026.,28.05.2026., za svako u visini od 100 bodova (Tbr. 7.t.1.,9.t.1.), za sastav podnesaka od: 03.02.2025., 28.01.2026.,08.05.2026., za svako u visini od 100 bodova (Tbr. 7.t.1.,8.t.1.), što ukupno iznosi 800 bodova, a imajući u vidu da jedan bod iznosi 2,00 eura, trošak iznosi 1.600,00 eura. U navedeni iznos je valjalo pridodati PDV u visini od 400,00 eura, te troškove medicinskog vještačenja u visini od 331,81 eura, pa je ukupni parnični trošak tužitelju priznat i dosuđen u visini od 2.331,81 eura. Tužitelju nije priznat trošak za sastav podneska od 09.10.2025. budući je u pitanju požurnica što sud smatra nepotrebnim troškom za vođenje postupka. Odluka o zateznoj kamati na troškove postupka temelji se na odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a. Tužiteljica nije u obvezi plaćanja sudskih pristojbi, sukladno čl. 11.st.1.t.3. Zakona o sudskim pristojbama.

21. Slijedom navedenog sud je odlučio kao u izrekama ove presude.

U Zagrebu, 29. svibnja 2026.

Sudac:
Marina Braje Meznarić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku 15 dana, od dana dostave otpravka ove presude.

DNA:

1. Punomoćniku tužitelja
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-30888-bee8c**

Kontrolni broj: **0b316-055cd-c7eed**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.